

POLICJA PLEBISCYTOWA

Policja Górnego Śląska, Abstimmungspolizei (APO)

Represje ze strony Sicherheitspolizei (SiPo) oraz dramatyczne wydarzenia w Katowicach 17 sierpnia 1920 roku (starcia Niemców z francuskimi oddziałami, atak na katowicką siedzibę Polskiego Komisariatu Plebiscytowego i tragiczna śmierć Andrzeja Mielęckiego) doprowadziły do wybuchu II powstania śląskiego. Powstańcy żądali likwidacji policji niemieckiej i stworzenia policji plebiscytowej.

24 sierpnia 1920 roku Międzysojusznicza Komisja Rządząca i Plebiscytowa wydała rozporządzenie rozwiązujące niemiecką policję i powołała na jej miejsce Policję Plebiscytową, która wkrótce zmieniła nazwę na: Policja Górnego Śląska. Formacja stworzona została na zasadzie parytetu i składała się z Polaków i Niemców. Pod względem terytorialnym Policja Górnego Śląska podzielona była na trzy grupy terytorialne: opolską, gliwicką i katowicką, a każda z grup podzielona była na sotnie (kompanie).

17 czerwca 1922 roku Policja Górnego Śląska zakończyła działalność, a jej obowiązki na terenach przyznanych Polsce przejęli funkcjonariusze Policji Województwa Śląskiego.

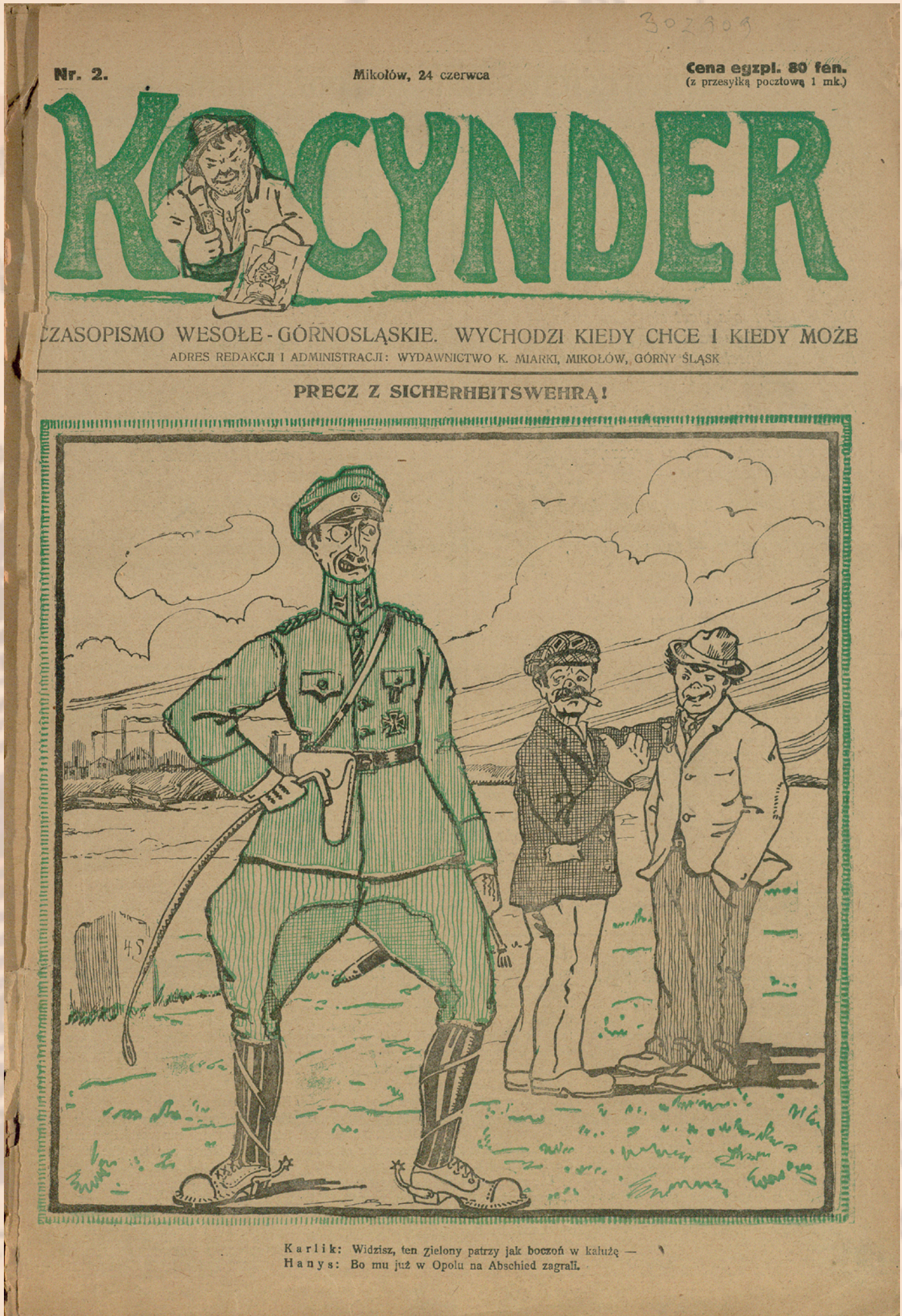
Policja Górnego Śląska, V sotnia Myslowice, pamiątkowe zdjęcie z maja 1922 r.

Rysunek zatytułowany przez Stanisława Ligonia Nasz Zielonka przedstawiający polskiego funkcjonariusza Policji Plebiscytowej.

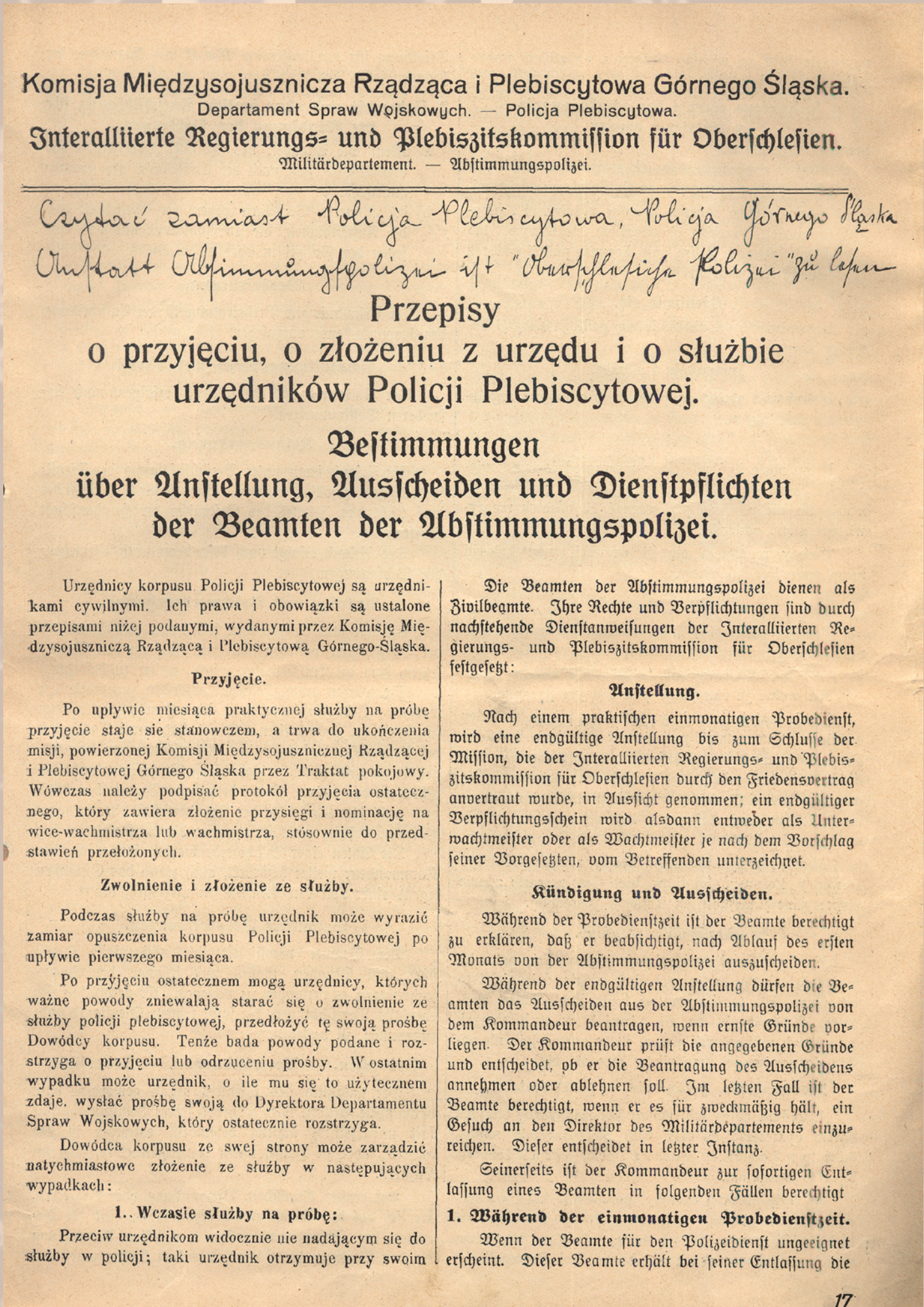
Obrazkowa opowieść Stanisława Ligonia o działalności „Zycherki”.

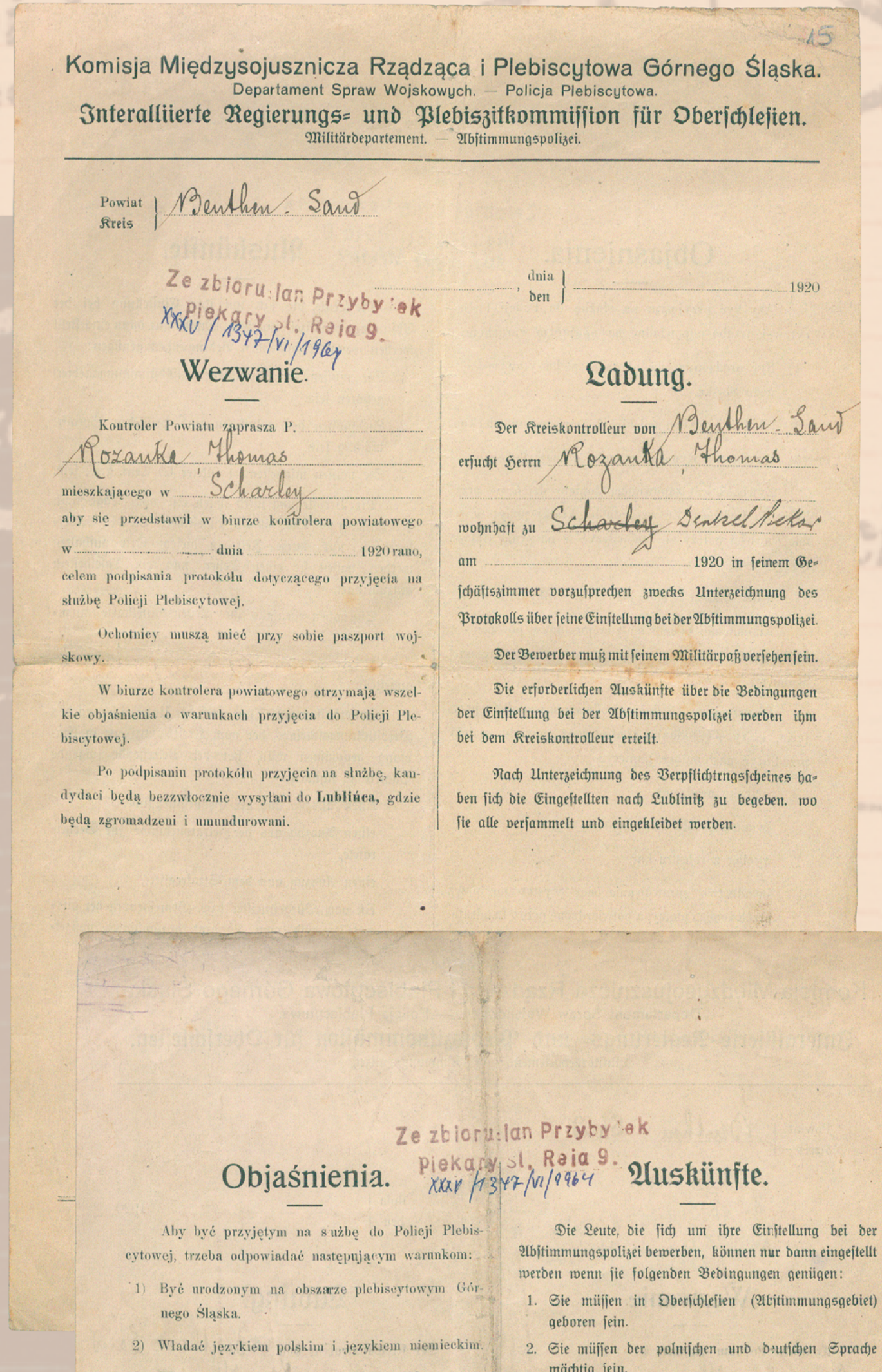
Rysunek w satyrycznym „Kocynדרze” żądający likwidacji niemieckiej policji.

Atak na katowicką siedzibę Polskiego Komisariatu Plebiscytowego, rysunek Stanisława Ligonia.

Przepisy o Policji Plebiscytowej wydane przez Komisję Międzysojuszniczą w 1920 r.

Dokument przyjęcia do Policji Plebiscytowej.

Jednodniówka wydana z okazji dziesięciolecia powołania Policji Górnego Śląska.